

30.1.2015

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 0762/2011, adresată de André Goretti, de cetățenie franceză, în numele „Federației autonome de pompieri profesioniști și personal administrativ, tehnic și specializat” („Fédération Autonome des Sapeurs-pompier professionnels et des personnels administratifs, techniques et spécialisés”), privind încălcarea Directivei 2003/88/CE privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru

1. Rezumatul petiției

Petiționarul afirmă că Franța încalcă Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru. Potrivit acestuia, în cazul personalului din serviciile publice de pompieri și de asistență de urgență se aplică un mecanism național diferit de calculare a orelor de muncă, în funcție de intensitatea activității. Acest mecanism, care instituie un principiu de echivalență, a fost pus în practică prin intermediul legislației naționale privind timpul de lucru pentru pompierii profesioniști. Prin urmare, în loc să efectueze 1 607 ore pe an, care este timpul de lucru regulamentar, cea mai mare parte a personalului serviciilor publice franceze de pompieri și de asistență de urgență, efectuează între 2 160 și 2 400 de ore pe an, ceea ce, în temeiul directivei menționate, este ilegal.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 15 noiembrie 2011. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 216 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 24 octombrie 2012

Petiționarul susține că legislația franceză care reglementează timpul de lucru al pompierilor profesioniști (*les sapeurs-pompiers professionnels*) nu respectă cerințele Directivei privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (Directiva 2003/88/CE). În conformitate cu măsurile legale menționate în petiție, timpul lor de lucru poate fi organizat în ture de gardă continue cu o durată de 24 de ore (*gardes*), în timpul cărora li se cere să rămână prezenți fizic la locul de muncă și să fie pregătiți să presteze servicii, atunci când este cazul. Practic, un pompier profesionist poate efectua mai multe ture de acest fel, ceea ce poate avea drept rezultat un total de 2 160-2 400 de ore de lucru pe an.

Articolul 6 din Directiva privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru prevede:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, în funcție de necesitățile de protecție a sănătății și securității lucrătorilor:

(b) timpul mediu de lucru pentru fiecare perioadă de șapte zile, inclusiv orele suplimentare, să nu depășească 48 de ore.”¹

Toate perioadele în care lucrătorului i se cere să rămână la locul de muncă, pregătit să presteze servicii la cererea angajatorului, trebuie contabilizate pe deplin drept ore de muncă conform articolului 6 din directiva menționată.²

Articolul 16 prevede ca perioada minimă de concediu anual de patru săptămâni prevăzută la articolul 7 din directivă să nu fie inclusă sau să nu fie luată în considerare la calcularea limitei de 48 de ore.

Luând în considerare articolul 16, limita de 48 de ore pe săptămână în medie ar fi echivalentă cu 2 304 ore pe an. Prin urmare, o perioadă de muncă de aproximativ 2 400 de ore pe an depășește în mod clar limita medie săptămânală de 48 de ore prevăzută în directivă.

În plus, directiva prevede că media timpului de lucru săptămânal poate fi calculată pentru o perioadă care să nu depășească patru luni (sau, prin derogare, în cazul anumitor activități, inclusiv cele ale pompierilor, șase luni), calcularea mediei pentru o perioadă mai mare de un an nefiind permisă, excepție făcând cazurile în care partenerii sociali au ajuns la un acord în acest sens.³

Prin urmare, conform informațiilor pe care le deține Comisia în prezent, legislația națională menționată nu respectă dispozițiile directivei.

Concluzie

Comisia a luat cunoștință de faptele prezentate în petiție referitoare la conformitatea și

¹ De asemenea, petiția face referire la o perioadă-limită de lucru de 35 de ore pe săptămână: cu toate acestea, prezenta directivă nu conține dispoziții în acest sens, stabilind doar norme minime la nivelul UE (statele membre continuă să aibă posibilitatea de a aplica în continuare dispoziții mai favorabile).

² C-303/98, *SIMAP*, C-151/02, *Jaeger*, C-14/04, *Dellas*.

³ Articolul 16 litera (b), articolul 17 alineatul (3) și articolul 19 din Directiva 2003/88/CE.

punerea în practică a legislației în Franța și a depus deja o plângere cu privire la această chestiune.

Ținând seama de analiza plângerilor depuse, Comisia își rezervă dreptul de a lua deciziile pe care le consideră adecvate pentru a asigura punerea în aplicare a legislației UE. Serviciile Comisiei vor informa constant Parlamentul cu privire la deciziile relevante pentru această petiție.

4. Răspunsul Comisiei (REV), primit la 31 ianuarie 2014

În comunicarea sa anterioară, Comisia a informat Parlamentul că, pe baza informațiilor pe care le deține, consideră aparent neconformă legislația națională menționată în petiție cu Directiva privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru.

În 2012, Comisia a invitat autoritățile franceze să își prezinte observațiile referitoare la aspectele de neconformitate identificate. În decembrie 2012, autoritățile franceze au informat Comisia despre intenția lor de a modifica legislația aplicabilă (Decretul 2001-1382 din 31 decembrie 2001) pentru a asigura conformitatea sa cu legislația UE. Potrivit informațiilor de care dispune Comisia, acest proces este în curs de desfășurare. Comisia va decide cu privire la următoarele demersuri din cadrul procedurii, pe baza analizei efectuate de serviciile sale asupra dispozițiilor respective după publicarea lor. Serviciile Comisiei vor informa constant Parlamentul cu privire la deciziile relevante pentru această petiție.

5. Răspunsul Comisiei (REV II), primit la 30 ianuarie 2015

În comunicarea sa anterioară, Comisia a informat Parlamentul că, pe baza informațiilor pe care le deține, consideră aparent neconformă legislația națională menționată în petiție cu Directiva privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru.

În 2012, Comisia a invitat autoritățile franceze să își prezinte observațiile referitoare la aspectele de neconformitate identificate. În decembrie 2012, autoritățile franceze au informat Comisia despre intenția lor de a modifica legislația aplicabilă (Decretul 2001-1382 din 31 decembrie 2001) pentru a asigura conformitatea sa cu legislația UE.

Decretul de modificare care a fost notificat de Franța a fost adoptat la 18 decembrie 2013 și publicat în Jurnalul Oficial la 20 decembrie 2013. Acesta remediază aspectele legate de neconformare pentru următoarele motive:

- Perioada de referință pentru calcularea mediei orelor de lucru săptămânale este stabilită la 6 luni în loc de 12, iar ca urmare a plafonului prevăzut de noul decret, limita orelor de lucru este stabilită la o medie de 47 de ore pe săptămână (în loc de o medie de 52/54 de ore, așa cum a fost stabilită înainte). Aceste modificări au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014.
- Posibilitatea de a crește numărul orelor de lucru pentru pompierii care beneficiază de cazare (și eventual de a depăși 48 de ore în medie pe săptămână) este eliminată – condițiile lor de lucru se aliniază la cele ale pompierilor care nu beneficiază de cazare.

Această modificare va intra în vigoare la 1 iulie 2016 pentru a permite o reorganizare substanțială care se va impune pentru a asigura punerea sa în aplicare.

Pe această bază, Comisia a decis la 20 februarie 2014 să încheie procedura corespunzătoare de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.